

متن پرسش

بسمه تعالی با عرض سلام و ضمن تبریک اعیاد سعید قربان و غدیر خدمت محضر شما استاد عزیزم اینکه خدا چیزی را برای انسان خواسته باشد برای انسان خیلی شیرین و قابل تحمل است هرچند که سخت ترین ها و تلخ ترین ها باشد، اما انسان یقین کند که این خواست خداست اما گاهی میشود که در مصایب و گرفتاری ها این مساله بشدت انسان را آزار می دهد که این گرفتاری بدلیل انتخاب و یارفتار اشتباه خود انسان بوده که اکنون گریبانگیر انسان شده و خدا هم دوست نداشت اینگونه شود و خود انسان با نداشتن ایمان خودش را گرفتار کرده و لذا هیچ اجر و پاداشی هم ندارد و یا می توان آن را عذابی جهت آن انتخاب و یا رفتار اشتباه در نظر گرفت مثال بارز این موضوع را می توان کسی را در نظر گرفت که روزی عاشق یک دختر از روی احساسات شده که او با دین و مذهب خیلی عمیق رابطه نداشته و حال مجبور است یک عمر با او با کراهت و سختی زندگی کند و مدام آرمانهایش را زیر پا بگذارد و یا کسی که سیگار می کشد و دچار بیماری سرطان می شود و... سوال دوم اینکه ما در روایات و کتب شما به این نتیجه رسیدیم که مقام همه اهل بیت مقام اول ما خلق الهی است و همه یک مقام دارند اما روایات دیگری هستند که اولویت امیرالمومنین یا فاطمه زهرا یا حتی امام حسین و گاهی هم پیامبر صلوات الله علیهم اجمعین را مطرح می کنند چگونه باید این دو را باهم جمع کرد

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- قرآن می فرماید حتی اگر انسان گرفتار گناهان و سیئات شد و پیرو آن مشکلاتی برایش پیش آمد، اگر در جهت الهی قدم بگذارد نه تنها آثار آن گناهان را مرتفع می کند حتی جای آن گناهان را حسنه می نشاند. می فرماید: «يُبدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً» با این وصف چه جای نگرانی است. وقتی انسان در شرایط پیش آمده نیز با ادامه ی دینداری آن خطاها را تبدیل به نردبانی نماید برای صعود بیشتر. ۲- همان امامانی که می فرمایند همه ی آن ها در مقام اصلی خود دارای حقیقت واحدی هستند معتقدند بعضی از ائمه «علیهم السلام» در مقام ظهور در دنیا امکان بیشتری جهت ظهور آن حقیقت داشته اند و از این جهت در مقایسه با ظهور نسبت به سایر امامان، بعضی افضل اند. موفق باشید